

Bratia a sestry,

Ježiš prichádza k nám a dnešný text nám nastoľuje otázku, či my prichádzame k Nemu. Chceme mať s Ježišom niečo spoločné? Chceme Ho nasledovať?

Nasledovanie Ježiša nikdy nebolo a ani nikdy nebude ničím lukratívne v očiach tohto sveta. Pre mnohých sú Ježišove slová neprijateľné, zastaralé či vymyslené alebo nezaujímavé. Stačí byť pasívnym členom cirkvi? V celej Európe môžeme vidieť tento fenomén. Mnohí kresťania majú k svojej cirkvi voľný, hoci viac menej kladný vzťah. Farár alebo kaplán je často kontaktovaný či žiadaný o pomoc iba v prípade vážnej životnej krízy alebo v súvislosti s dôležitými udalosťami životného cyklu ako je krst, svadba či pohreb. Vidíme to aj na účasti na bohoslužbách. Počas bežnej nedele je na bohoslužbách neporovnateľne menej ľudí než napr. na Štedrý večer.

Ježiša nemáme nasledovať iba niekedy. Pán Ježiš povedal, že prvé najväčšie prikázanie je milovať Boha celým srdcom, dušou, silou a myslou. Nikto k Ježišovi nepríde, ak len to Boh neumožní, a predsa Ježiš povedal, aby sme verili neustále a celým svojim ja. Ježiš vyžaduje odovzdanú vieru bez kompromisov. Žiada nielen vlažný postoj, ale aktívnu vieru, ktorá sa prejavuje na živote. Nedáva nám chlieb len pre telo, ale živý chlieb pre večný život. Boh nám dáva všetko a vyžaduje, aby naša viera bola živá, reálna a pravdivá.

Už mnohí z Ježišových prvých nasledovníkov vnímali Jeho slová ako tvrdé - slová, ktoré sa ťažko počúvajú; slová, ktoré nie je ľahké prijať. Možno keby Ježiš trochu znížil vysoko položenú latku. Možno keby nebol vo svojich tvrdeniach taký radikálny. Možno keby bol väčší diplomat. Vtedy by počet Jeho nasledovníkov neubúdala, ale narastal. Skutočne? Ježiš hovoril pravdu a nešlo mu o to, aby populistickým spôsobom zlákal dav. Slová Pána Ježiša boli pre mnohých pohoršením. Pohoršením bolo aj to, čo sa nakoniec s Ježišom stalo. Píše o tom Pavol na začiatku 1. listu do Korintu: *my však kážeme ukrižovaného Krista - Židom síce pohoršenie, pohanom bláznovstvo* (23. v.) Zvest' o Ježišom utrpení na kríži niektorých pohoršila. Posolstvo, že by Boh zomrel za hriechy ľudí, a tak priniesol svetu záchranu, bolo pre niektorých neprijateľné. Ježiš nikoho k viere nenútil a ani nenúti. Tým, ktorí chceli odísť, nebránil. Nesnažil sa ich získať späť tým, že by svoje posolstvo poopravil tak, aby bolo pre nich prijateľné. Ježiš povoláva k nasledovaniu, ale nikoho neláka falošnými sľubmi!

Ježiš aj nás pozýva k nasledovaniu a aj nám kladie závažnú otázku: *Či aj vy chcete odísť?* Nedá sa ísť za Ježišom aj odchádzať od Neho. O učeníkoch, ktorí od Ježiša odišli, je napísané, že s Ním už viacej nechodili. Sú tu skutočne iba dve cesty. Žiadne polovičaté

nasledovanie nie je viera z celého srdca. V Zjavení Jána je napísané: *poznám tvoje skutky, že nie si ani studený ani horúci. Kiež by si bol studený alebo horúci! Takto, že si vlažný, ani horúci ani studený, vyplujem ťa z úst.* (3, 15-16) *Kiež by si bol studený...* Tým je vyjadrené, že ten, kto rázne odmietol Krista, je na tom dokonca lepšie, ako ten, kto sa tvári, že nasleduje Krista, a pritom to pre neho nič neznamená. Ježiš prišiel na svet a Jeho slová sú duch a život.

V Ježišovi máme život večný, ktorý dostávame, keď k Nemu prichádzame a vierou prijímame Jeho slovo. Nie je žiadna iná cesta záchrany. Vyznal to aj Peter, jeden z tých, ktorí od Ježiša neodišli: „**Pane, ku komu pôjdeme? Slová večného života máš,**“(68. v.)

Je to veľmi dôležité vyznanie, pretože nám ukazuje, že to, čo dáva Ježiš je jedinečné a neopakovateľné. Ku komu pôjdeme? Z tejto rečnickej otázky môžeme vyrozumieť, že sa dá ísť aj inde ako za Ježišom. Nuž skutočne spásu môžeme hľadať kade tade. Pre niekoho je Ježiš len jedna z možností, a to nie je správne. Tá Petrova rečnická otázka jasne ukazuje, že nikde inde, okrem Ježiša, spásu nenájdeme. Jedine Ježiš nám môže dať život večný. Zachrániť sa môžeme jedine vierou v Ježiša Krista.

Už v Starom zákone sú podobné otázky, ktoré potvrdzujú, že iba Boh je Spasiteľ. Žalmista napísal: *Hospodine, Bože mocností, kto je ako Ty, mocný Hospodine?* (89, 9) Iba ak veríme v Ježiša Krista, nachádzame pravý a jediný zdroj záchrany, ako je to napísané aj v 1. liste Jánovom: *Kto má Syna, má život; kto nemá Syna Božieho, nemá život.* (5, 12)

Bratia a sestry, spolu s Petrom vyznávame, že sme poznali a uverili, že Ježiš je ten Svätý Boží. Ježiš prišiel k nám a len v ňom je naša záchrana, a preto Ho nasledujme z celého srdca, sily, ducha a mysle. Žime podľa Jeho slova. Nech sú naše skutky viery viditeľné na pôde cirkevného zboru, ale snažme sa angažovať aj inde. Boh nám dal rôzne dary, aby sme ich rozmnožili. Konajme to dobré, čo vieme, všade, kde nás Boh povolal a postavil. Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v knihe Príslovia v 3. k. a vyprosme si požehnanie:

Dúfaj v Hospodina celým svojím srdcom, a nespoliehaj sa na svoju rozumnosť.

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi. Amen.